

LIMBA ROMÂNĂ, PATRIA MEA!

Suntem români pentru ca vorbim românește. Nimic altceva nu ne definește atât de fundamental: nici credințele, nici obiceiurile, nici granițele. În momentul în care vom înceta să mai vorbim această limbă, nu vom mai avea identitate. Dar mulți dintre noi am început deja să o facem, fără să știm că suntem victimele unui adevărat război împotriva limbii române.

Ganditorul de la Hamangia, Produsul unei spiritualitati avansate

Lingvistii își imaginează limba română, din punct de vedere etimologic, ca pe un sandwich: chifla este elementul latin, care cuprinde o felie consistentă de sunca (influența slavă), câteva foi de salată (influența maghiară, turcească, grecească, rusă, franceză și altele), și puțină maioneză, dar foarte puțină, pe post de resturi din substratul străvechi dacic. Desigur, știința poate defini limba română cum consideră ea că e mai potrivit. Dar lingvistica singură, cu limitele ei, nu ne ajută deloc să înțelegem cu adevărat ce (sau cine) este limba română și care este rostul ei.

Limba română nu este **latina** plus **slava**, plus substrat, plus maghiară plus, plus, plus... **Limba română** este acea formă specială sub care spațiul acesta geografic și spiritual dintre Carpați, mare, Dunăre și dincolo de ele a capatat o **identitate**. **Limba română** nu este o simplă structură logico-lingvistică cu rațiuni de comunicare, rasărită întâmplător la un moment dat dintr-o altă limbă ori dintr-un amestec de limbi, ci, așa cum sunt toate limbile, cu un trup și un spirit, cu o istorie, un destin și un rost. Ea detine un nucleu, o esență, care este una și aceeași de mii de ani, cu mult înainte ca această limbă să se fi numit "**română**". Pe acest „**trup**”, s-au așezat diferite haine, după împrejurări și moda: haina *slava*, cea *turcească*, haina *maghiară* sau *grecească*, jobenul *frantuzesc* sau *jeansii americani*.

Chiar și **latina** nu a fost decât o altă haină, mai groasă, mai rezistentă și mai de cale lungă, îmbrăcată, într-un anumit moment al

istoriei, de acest **nucleu stravechi**. Si pentru ca aceasta haina a convenit din punct de vedere politic mai marilor vremii, dar nu era, totusi, decat o simpla imbracaminte, **lingvistii au inceput sa NĂSCOCEASCĂ cum ca de fapt latina este si trupul, si spiritul limbii române. Au inventat peste o mie de cuvinte latinesti care stau, chipurile, la baza unor cuvinte romanesti, dar care in latina nu au existat niciodata !!! S-au dat peste cap ca sa demonstreze ca dacii si-au abandonat limba in favoarea latinei, chiar si acei daci - foarte numerosi - care n-au intrat niciodata in contact cu romanii. Au sucit pe toate partile limba româna pentru a o face sa intre in tiparul latin. S-au straduit sa ne convinga ca limba româna are o istorie recentă, că ea s-a "format" la un moment dat, cam pe vremea cand slavii dadeau târcoale la Dunăre.**

Și au reusit sa ne pacalească !!! Evident, din perspectiva strict stiintifica, respectand criteriile lingvisticii, ceea ce se vorbeste acum se poate socoti alta limba decat ceea ce se vorbea acum cateva mii de ani. În realitate este o iluzie, bine ascunsa ochilor nostri: esenta si spiritul limbii sunt aceleasi, doar "hainele" puse pe deasupra ne iau ochii, mereu altele, mereu mai colorate si mai inselatoare... Si numele, desigur: astazi ii spunem "**limba româna**", dar ea este aceeasi limba carpatină a noastra de mii de ani, indiferent cum s-a numit in stravechime.

Spiritul limbii române

La o simpla rasfoire a **Dictionarului Explicativ (DEX)**, constatam ca toate cuvintele limbii române vin de undeva: latina, bulgara, sarba, maghiara, turca, greaca, rusa, franceza, germana, engleza, italiana, tiganeasca si altele. Nu exista nici un cuvânt atribuit vreunui strat mai vechi decat latina, in schimb, **exista mii de cuvinte cu etimologie necunoscuta**. Ar rezulta ca româna este un soi de amestec, care a luat tot ce a putut de la toate limbile cu care a intrat in contact, fara ca limbile cu pricina sa fi luat ceva de la noi. Stranie poveste! Cine poate explica misterul aparitiei limbii române dintr-o limba latina care a inghitit pe nerasuflete, ca un balaur, intreaga limba daca, si in care s-au amestecat, apoi, ca intr-un Babel absurd, aproape toate limbile Europei? Nu e nici un mister, caci adevarul este altul: **multe din cuvintele considerate slave sunt, de fapt, dacice, iar slavii le-au luat de aici**; multe cuvinte pe care noi spunem ca le-am luat de la maghiari, in maghiara au sensuri foarte restranse si maghiarii insisi nu stiu de unde le-au luat. Si **foarte multe cuvinte si chiar structuri**

considerate latinești, în latină nu au existat niciodată, ci sunt străvechi, carpatice... Aceste lucruri au fost spuse de lingviști străini, care nu au nici un motiv să masluiască istoria limbii române.

Din pricina faptului că noi credem în continuare în **teoriile proclamate de savanții noștri (!)**, nu s-a găsit încă nimeni care să încerce să definească limba română din singura perspectivă justă, aceea de dat sacru. **Constantin Noica** a arătat, citându-l pe **Eminescu**, că cuvintele cu cea mai mare încărcătură de semnificații sau cu înțelesuri netraductibile sunt întotdeauna cuvintele vechi, de la moși-stramosi, nu cuvintele de ieri și de azi. Insa **savanții noștri, tocmai pe acestea le ignoră sau le falsifică originea !!!** Unde altundeva poți căuta spiritul limbii, dacă nu în ceea ce a dăinuit de secole, neatins ? Spiritul limbii se găsește în felul în care sunetele se combină între ele și sunt accentuate, dând naștere unei melodii aparte a limbii, în gramatică, în cuvinte și expresii care adesea nu pot fi traduse în alte limbi, în sensuri și imagini, în felul în care se îmbină și se ordonează cuvintele, și în cuvintele însele, milenare, **mii de cuvinte cu origine necunoscută, despre care lingviștii nu vor să pomenească niciodată sau le atribuie influenței altor limbi !!!** Când e vorba de elementul străvechi al limbii, ni se recită, batjocoritor: barza, viezure, mazare, de parcă asta e tot ce ne-a rămas după tavalugul latin...

Oare de ce BUCURIA este numită cu un cuvânt DACIC, pe când tristetea, mahnirea, necazul, supărarea, obida, jalea sunt luate de la vecini ? Poate pentru că bucuria este sentimentul fundamental al ființei umane, emoția care îți arată că ești pe calea cea bună.

GÂNDUL, cel care leagă lucrurile și le găsește sensul, este desemnat tot printr-un cuvânt DACIC (unii lingviști mai susțin și astăzi că ar veni din... maghiara !).

DOINA este un alt cuvânt milenar, care transpune esența sufletului ROMÂNESC, starea de dor. A moșteni nu putea fi decât un cuvânt cu o viață de mii de ani !

La fel ca MOȘ și MOȘIE, din aceeași familie.

VATRA este un cuvânt DACIC sau chiar dinaintea dacilor.

La fel și CODRUL.

Cuvântul A INGROPA (și GROAPA) are și el o vârstă de câteva mii de ani, iar exemplele sunt multe, multe, multe...

În dicționare nu se folosește niciodată termenul de **"DACIC"** sau **"substrat"**. **DEX-ul**, dicționarul nostru de capatai, preferă să spună că un cuvânt este de **origine necunoscută** decât să admită că este dacic !

Lucrarile de istoria limbii romane incep intotdeauna cu latina: ce-a fost inainte, nu conteaza, e considerat doar o "influență" minora, marginala...

Ceea ce sperie cu adevarat pe dusmanii identitatii noastre de neam si limba este continuitatea incredibila, de mii de ani, căci valurile istoriei si straturile ce s-au asezat pe deasupra nu au reusit sa modifice acest sambure puternic.

Razboiul impotriva limbii române

De aici porneste totul: de la presimtirea sau intelegerea rostului pe care il are **limba română**. Caci daca **limba română** este cea care dă identitate unui spatiu spiritual care sta la temelia Europei, este limpede ca cei ce doresc uniformizarea, stergerea diferentelor, globalizarea, au un dusman de temut in aceasta limba cu radacini milenare. **Si nu este de-ajuns sa fie falsificate tratatele de istorie si de lingvistica**, deoarece limba isi vede mai departe de menirea ei, pastrandu-si radacinile adanc infipte in pamant. Pentru ca **limba romană** sa-si piarda rostul, cei **potrivnici actioneaza asupra vorbitorilor**, ca intr-un veritabil razboi.

Exista un razboi impotriva limbii române, caci exista un razboi impotriva identitatii noastre. Iar singurul mod prin care ni se pot taia radacinile este **indepartarea de limba noastră**.

Constantin Noica spunea ca vorbirea omului este fiinta lui. Deci pentru a-i lua unui om sau unui neam identitatea, trebuie sa ii distrugi limba: atat istoria limbii, cat si spiritul ei.

Caile pe care se desfasoara **lupta impotriva limbii romane si, implicit, a identitatii noastre**, sunt numeroase. La nivel academic, savantii, fie ignoranti, biete marionete oportuniste, fie vanduti cu totul si **potrivnici intereselor neamului, depun eforturi in a ne falsifica radacinile.** De aici **aversiunea fatisa, devenita un adevarat razboi, fata de civilizatia dacilor si fata de tot ce inseamna componenta straveche a limbii romane: cetati dacice lasate pe mana jefuitorilor, triste figuri de academicieni care se extaziaza in fata ideii cuceririi Daciei si a masacrarii dacilor care si-au aparat pamantul, dictionare si tratate ridicole, care cauta sa demonstreze ca dacii au renuntat brusc, definitiv si in masa la limba lor, iar limba româna este continuarea limbii latine, devenita imediat un "primitor universal", o "limba ospitaliera" care a renuntat de buna voie la tot ce a avut specific si a luat de la altii tot ce are acum !**

Mass-media este un alt canal prin care se duce acest razboi. Presa si internetul promoveaza cu mare insistenta **saracirea limbii, mai ales in randul tinerilor**. Este adevarat ca limba oglindeste realitatea din jurul nostru, dar este la fel de adevarat ca si noi suntem modelati, foarte subtil si eficient, de limba pe care o vorbim. Daca folosim zi de zi un **vocabular sarac**, vom deveni repede la fel de **saraci in spirit**. Lucrurile devin cenusii, totul este ori "**mișto**", ori "**nașpa**", nimic nu mai este "**frumos**", "**grozav**" ori "**minunat**". Începem să fim, sau suntem deja "**cool**" ori "**trendy**", avem "**joburi**" de "**manageri**", "**merchandiseri**", "**brokeri**" ori "**dealeri**", engleza ne sufocă, **suntem invatati sa pretuim mai mult alte limbi decat a noastra, ajungem sa ne fie rusine sa mai folosim cuvinte romanesti curate**. Rezultatul e sigur: in cateva generatii vom uita mai mult de jumatate din limba, vom face dictionare chiar si pentru româna ultimelor decenii si nu vom mai sti ca:

*"Limba noastra-i limba sfanta,
limba vechilor cazanii,
care-o plang si care-o canta
pe la vatra lor, taranii".*

Europa românească

Dacia pe timpul lui **Burebista**, se intindea pe aproape intreaga Europa de azi ! Putini sunt cei care inteleg ce se intampla cu adevarat,

caci pentru noi, limba materna este un lucru la fel de firesc ca si aerul pe care il respiram, si nu suntem constienti de schimbarile subtile care se produc in vorbirea noastra. **Doar cei plecati departe stiu ce inseamna sa visezi romneste si sa tresari la auzul unei vorbe de acasa !!!** Insa adevarata fata a acestui razboi s-a vazut si continua sa se vada in afara granitelor tarii, in comunitatile istorice de români, care cuprind

cu radacinile lor aproape jumatate din Europa: din Rusia, Ucraina, Basarabia, pana in Ungaria si Croatia, din Serbia, Albania, Bulgaria, pana in Macedonia, Grecia si chiar Turcia. Istoria acestor români este incarcata de suferinta, iar astazi, desi traim in vremuri democratice, **in**

cele mai multe dintre aceste teritorii limba româna e vorbita doar în soaptă !

Istoricii din antichitate susțineau că **tracii** erau cel mai numeros popor din lume, după inzi. Ei ocupau cea mai mare parte a Balcanilor, Asia Mică și toată Europa de Sud-Est. **Dacii, ramura nordică a tracilor**, locuiau pe ambele maluri ale Dunării, ajungând în nord până la Carpații Paduroși, în apus până la Tisa și Morava, în răsărit, dincolo de Nistru, până la gurile Bugului, iar în sud se întindeau până la Munții Balcani.

Vreme de patru secole, între sec. III și VII d.Hr., **Imperiul Roman a fost, practic, un imperiu de sorginte tracică: majoritatea împăraților Romei și ai Bizanțului, ca și mulți generali, proveneau din rândul tracilor și al dacilor nord-dunăreni.**

După ce granița de pe Dunăre s-a prăbușit, în Balcani au navalit slavii, avarii și alte neamuri, iar **despre traci și daci nu s-a mai auzit mare lucru.** Cartile de istorie nu-i mai pomenesc, de parcă ar fi intrat în pământ. În realitate, cei mai mulți au rămas pe vetrele lor, iar urmașii lor sunt toți cei ce vorbesc astăzi românește, de multe secole, în aceleași teritorii. Nici o altă limbă europeană nu a avut un astfel de destin.

În 1878, **Mihai Eminescu** publică în ziarul "*Timpul*" următoarele cuvinte: **"Nu există un stat în Europa Orientală, nu există o țară de la Adriatică la Marea Neagră, care să nu cuprindă bucăți din naționalitatea noastră. Începând de la ciobanii din Istria, de la morlacii din Bosnia și Hertegovina, găsim pas cu pas fragmentele acestei mari unități etnice în munții Albaniei, în Macedonia și Tessalia, în Pind ca și în Balcani, în Serbia, în Bulgaria, în Grecia, până sub zidurile Atenei, apoi, de dincolo de Tisa începând, în toată regiunea Daciei Traiane, până dincolo de Nistru, până aproape de Odessa și de Kiev".**

Mai târziu, **Nicolae Iorga** spunea că **România reintregită de după primul război mondial se învecina tot cu români.** Numărul românilor din jurul granițelor era, într-adevăr, foarte mare, aproape de trei milioane: între 800.000 și un milion în Ucraina, aproximativ 200.000 în Bulgaria, aproximativ 300.000 în Serbia, în regiunea Timoc, și aproximativ 100-160.000 în vestul Banatului, între 100.000 și 400.000 în Ungaria, între 12.000 și 65.000 în Rutenia Subcarpatică, aflată în componenta Cehoslovaciei, între 1919-1939. La aceștia se adăugau cei aproximativ 300.000-450.000 de

aromani din Albania, Macedonia, sudul Serbiei si sud-vestul Bulgariei, si cei 500-600.000 de aromani din Grecia, si inca vreo cateva zeci de mii de **meglenoromâni** si **istroromâni**, primii in nordul Greciei, ceilalti in Croatia. Numarul lor a scazut foarte mult, unele comunitati sunt chiar amenintate cu disparitia. Astazi mai trebuie sa-i mai adaugam pe **romanii din Republica Moldova (cca trei milioane)**, ramasi dincolo de granite, dupa cel de-al doilea razboi mondial.

		
-	Razboinici daci	Procesiune dacica la Drobeta

Peste tot, in toate aceste teritorii, români au suferit amarnic timp de un mileniu. Au fost deportati si impraștiati, nu le-au fost recunoscute drepturile, nu au avut scoli si biserici, li s-au schimbat numele romanesti cu altele straine, nu li s-a dat voie sa se roage sau sa planga in limba lor. **La fel s-a intamplat si cu români din Ardeal, in timpul maghiarizarii fortate.**

Astazi, in afara tarii, româna este oficiala doar in **Serbia**, si acolo doar in cazul românilor din **Voivodina**, in **Republica Moldova**, si pe **Muntele Athos, la schiturile Prodromu si Lacu.**

Insa români din Timocul sârbesc nu sunt recunoscuți nici acum ca minoritate românească, nici cei din Bulgaria, nici aromâni din Grecia, Albania ori Bulgaria, nici meglenoromâni.

In Basarabia, limba romana a fost numita "moldoveneasca", pentru a i se sterge identitatea, in Transnistria, cimitirul soldatilor romani a fost arat si crucile aruncate la gunoi, in Ucraina a fost batut un preot roman si enoriasii sai, icoanele stropite cu motorina, iar biserica româneasca a fost gazata in timpul slujbei de Inviere. In Timocul sarbesc s-a dat ordin de demolare pentru singura biserica româneasca...

Toate s-au intamplat acum, in ultimii ani, iar **lupta pentru deznationalizarea romanilor din afara granitelor este in plina desfasurare.**

Europa s-a nascut in Carpati

Dar ce se întâmplă cu celelalte limbi ale Europei ? Sunt la fel de napastuite ? Acest razboi este doar al nostru, sau si al altora ?

Fiecare limba de pe lumea asta isi are istoria ei si propriul ei rost. Noi il stim pe al nostru si pe al limbii noastre. Multi savanti straini au

demonstrat ca leaganul Europei nu il constituie civilizatia greco-romana, ci **plamada etno-lingvistica din Carpati si de pe Dunarea de Mijloc pana la mare**, cu cateva mii de ani inainte ca grecii si romanii sa fi iesit in lume. **De aici au plecat oameni, idei, cuvinte, catre intreaga Europa, si fara acest nucleu dunarean-**

carpatic nu ar fi existat nimic din ceea ce astazi numim "Europa Clasică" !

Desigur, **varianta oficială (!!!)** a istoriei noastre sustine ca nu exista continuitate din acele timpuri pana astazi, ci au existat cel putin doua rupturi majore.

Prima, cand splendida cultura a neoliticului a fost spulberata de razboinicii indo-europeni, care au invadat Europa in epoca bronzului. **Din acest cataclism ar fi rasarit dacii.**

A doua, cand limba si civilizatia dacilor ar fi disparut, pentru totdeauna, in urma razboaielor cu romanii si a politicii de romanizare. Iar **din acest cataclism am fi rezultat noi, românii.**

Aceasta este politica de taiere a radacinilor, prin care am fost invatati ca noi, ca popor si ca limba, ne-am ivit aici de putina vreme. Dar exista destui invatati, in special straini, care contesta, unii, distrugerea civilizatiei cucutenienilor, altii, chiar venirea indo-europenilor, iar altii, insusi procesul de romanizare.

Si mai exista si o dovada scrisa, teribil de periculoasa pentru cei care vor sa ne vada dezradacinati: tablitele de la Sinaia. In aceste tablite, pe care toata comunitatea stiintifica se zbate zadarnic sa le declare

falsuri, este consemnata limba dacilor. Iar aceasta limba nu este indo-europeana, dovada a faptului ca prima ruptura nu a existat si, in plus, contine multe cuvinte si structuri pe care noi le-am socotit pana acum ca venind in română din latină, dovada ca romanizarea este, cel putin in parte, o iluzie, si nici cea de-a doua ruptura nu a existat. Cu alte cuvinte, limba româna este, in esența ei, aceeași de mii de ani, in ciuda nenumaratelor straturi depuse pe deasupra.

Lingvistica românească nu are inca forta de a iesi din jocul tulbure pe care il face de un secol, nu e in stare sa caute in miezul lucrurilor si sa vada continuitatea de esenta a acestei limbi, care a dat identitate unei mari parti a Europei. Este un proces dificil, ce necesita mult curaj, caci nici o alta limba a Europei nu a avut un asemenea destin.

Dar cine sunt cei care au pornit si intretin acest razboi?

E greu sa le gasim un nume.

Sunt cei ce cauta sa uniformizeze lumea, sa topeasca natiunile si identitatile intr-o singura mare comunitate !!! Unii considera ca acesta e un lucru bun, ca trebuie sa tindem spre unitate. Poate este asa, dar nu aceasta e calea cea buna.

Dacă lumea s-a creiat atat de diversificată, trebuie sa respectam diversitatea. **Fiecare limba oglindeste universul in felul ei si fiecare limba contine un ceva specific numai ei si nici unei alte limbi de pe lumea aceasta.**

La fel, fiecare neam este o fiinta in sine, unica si irepetabila, definita prin limba sa. Nu putem participa la universal decat prin particularul care ne-a fost dat.

Și apoi, limba si neamul, atat ale noastre cat si ale altora, nu sunt niste simple chestiuni politico-sociale, care sa poata fi manipulate !

Se vor gasi si unii, nu putini, care sa sustina ca tot ce se intampla este absolut firesc si ca nimeni nu are nimic cu noi si cu limba noastra. Mai mult, ca cei care sustin astfel de teorii sunt ori paranoici, ori nationalisti macinati de frustrarea ca nu am fost capabili sa ocupam un loc mai in fata pe scena istoriei. E problema lor ! Pentru cine are ochi sa vada, minte sa inteleaga si suflet sa cuprinda, noi nu am fost, intr-adevar, pe scena istoriei: **noi suntem insasi aceasta scena !**

Eminescu a intuit acest lucru, si dupa el si altii. Insa pentru a castiga acest razboi, trebuie sa fim constienti de **valoarea nemarginită a limbii române**. A exprimat-o cel mai simplu si firesc **Nichita Stanescu: "A vorbi despre limba română este ca o duminică. Limba română este patria mea. De aceea, pentru**

mine, muntele munte se numește, de aceea, pentru mine, iarba iarba se spune, de aceea, pentru mine, izvorul izvorăște, de aceea, pentru mine, viața se trăiește" !

Dididna Sava

DISCLAIMER:

Toate părerile, punctele de vedere, afirmațiile, atitudinile și detaliile informative reprezintă angajarea fiecărui autor în parte. Portalul nostru nu își însușește responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate. Fiecare link și articol pe care îl prezentăm are propriul copyright © și răspundere personală pentru conținut.